

Fare. Realitetsændringer ere kun, at Ordet „Hestekraft“ i 3die og 4de Linie af første Stykke foreslaas ombyttet med „dyrsk Kraft“, da andre Dyr end Heste kunne benyttes i en Hestegang, og at Maskiner, der drives ved Haandkraft, ogsaa kunne gjøres til Gjenstand for Anordning.

ad 2. til § 2. Er en Redaktionsændring i samme Aand som den til § 1, og der er tilføjet, at de nærmere Bestemmelser saa vidt fornødent ville være at træffe ved Anordning. Udvalget anser denne Tilføielse nødvendig, da specielle Bestemmelser ikke kunne træffes i Loven for de hidtil i Brug værende Arter af Maskiner, og man selvfølgelig ikke kan forudsæ, hvad Fremtiden kan bringe.

Det Stykke, der er foreslaaet stillet ved Paragrafens Slutning, er kun en Omskrivning af sidste Punktum i første Stykke af samme Paragraf i Lovforslaget, hvortil er føjet, at der skal gives en Tidsfrist til Forandring af ældre Anlæg.

ad 3. til § 3. Hensigten med den foreslaaede Ændring er at betrygge de bestaaende Anlæg mod en villaarlig Behandling og mod, at der indenfor en kort Tidsfrist kan paalægges Cierne at foretage Forandring, der mulig kunne virke ødelæggende paa mange af dem. Man har derfor ikke anset det rigtigt, at Paabud i. saa Henseende skal lægges i Tilsynets Haand alene, men at Ministeriets Bestemmelse bør indhentes, og at der efter Omstændighederne bør gives en Tidsfrist. Forøvrigt er det kun en Omredaktion, foranlediget ved denne Realitetsforandring.

ad 4. til § 4. Den i 3die Stykke af denne Paragraf nævnte Alder af 18 Aar kan virke hæmmende i flere Retninger af

Industrien, da unge Mennesker dels maa benyttes tidligere for at oplæres og dels ogsaa tidligere kunne være stilledes til selvstændigt Arbejde ved Maskinerne. Man har derfor foreslaaet dette nedsat til 16 Aar, en Aldersgrænse, der ogsaa nævnes flere Steder i ovenanførte Uddrag af fremmede Love og Anordninger. Den foreslaaede Redaktion indbefatter baade 2det og 3die Stykke af Paragrafen.

ad 5. til § 5. Naar Ændringsforslaget til § 4 vedtages, bliver sidste Stykke af § 5 overflødig og foreslaas derfor at udgaa.

ad 6. til § 10. Af Udvalgets Mindretal (R. Sjørgensen):

Da Mindretallet ikke har kunnet gaa ind paa den i § 18 foreslaaede Bestemmelse om, at Loven ikke skal finde Anvendelse paa Statens Maskiner, og da denne Bestemmelse, at dømme saavel efter Bemærkningerne til Lovforslaget ved dets Fremlæggelse i Fjor som efter Udtalelser ved dets første Behandling i Thinget i Aar, væsentlig er indsat af Hensyn til det i Forslaget paabudte Tilsyn, som vedkommende Statsmyndigheder ikke have ønsket at gaa ind under, har Mindretallet troet at kunne fjerne den største Meningsforskjel paa dette Punkt ved, samtidig med at stryge den paagjældende Bestemmelse i § 18, at indsatte det første Stykke i den omændrede § 10, hvorved Tilsynet med Statens Maskiner henlægges til det Ministerium, hvoriunder vedkommende Arbejdssted forterer. Mindretallet opnaar trods denne Indrømmelse, hvad der for det er Hovedsagen: at Arbejderne ved Statens Maskiner faae det samme Netskrav, saavel med Hensyn til Beskyttelse mod Farer som med Hensyn til Erstatning ved Bestadigelser, som Arbejderne ved de private Maskiner.

Af de følgende Stykker i den omændrede § 10 fremgaar det, at Mindretallet ikke har